

berettiget til tilskud, ikke knyttes til disse kendsgninger. Man finder imidlertid i overensstemmelse med aftenskoleudvalgets indstilling, at det vil være tilstrækkeligt som tilskudsbetingelse at kræve, at virksomheden er gennemført med et vist gennemsnit pr. time af de tilmeldte deltagere, jfr. bemærkningerne til § 37. Aftenskoleudvalget har foreslået dette gennemsnitlige deltagerantal fastsat til 12, men i overensstemmelse med, hvad der er foreslået for aftenskolen, aftenhøjskolen og erhvervsmæssige kursus, finder man det rimeligt at fastsætte dette tal til 10.

Det ønskes også for denne virksomhed gjort til en tilskudsbetingelse, at lederen lønnes med den fastsatte betaling.

Til § 59.

Aftenskoleudvalget har i sin betænkning indstillet, at en del af de godkendelsesbeføjelser, der efter gældende lov tilkommer amtsnævnene, som et led i en forenkling af administrationen henlægges til de kommunale nævn.

Man har fundet det rimeligt at følge aftenskoleudvalgets forslag, dog således at godkendelsesmyndigheden i disse tilfælde ikke henlægges til fritidsnævnet, men til kommunalbestyrelsen. I denne forbindelse henvises til, at de kommunale organisationer har anført, at det ikke vil være i overensstemmelse med de almindelige principper for ansvar og bevillingsret, hvis udvalg og nævn, der ikke er udgået af kommunalbestyrelsen, økonomisk kan forpligte denne.

Det foreslås herefter, at førstegangsgodkendelser som hidtil foregår i amtsnævnet, men at senere godkendelse af visse former for fritidsundervisning for voksne, når der ikke er sket væsentlige ændringer, meddeles af kommunalbestyrelsen efter indstilling fra fritidsnævnet.

Man finder det imidlertid af hensyn til amtsnævnets koordinerende virksomhed nødvendigt, at det pålægges kommunalbestyrelsen at holde amtsnævnet orienteret om de meddelte godkendelser.

Da de indstillinger, der vil foreligge fra fritidsnævnet på dette område vil dreje sig om, hvorvidt de om godkendelse opstillede betingelser er opfyldt, og da dette i vidt omfang vil angå pædagogiske spørgsmål, har man udtrykkelig nævnt i forslaget, at kommunalbestyrelsens afgørelse kan forelægges amtsnævnet til afgørelse. Denne adgang til at indanke kommunalbestyrelsens afgørelse er tiltænkt den pågældende initiativtager. Der er dog efter de almindelige gældende principper intet til hinder for, at sagen derefter kan indbringes for undervisningsministeriet.

Til stk. 2.

Af hensyn til den ønskelige koordinering er det foreslået, at godkendelse af forberedelseskursus og erhvervsmæssige kursus foretages af undervisningsministeriet.

Til stk. 3.

I overensstemmelse med de i bemærkningerne til stk. 1 anførte synspunkter har man fremhævet kommunalbestyrelsens kompetence. Bestemmelsen svarer i øvrigt til de gældende regler, således som de er anført i bekendtgørelse af 31. oktober 1960 i de forskellige afsnit E. om tilskuddet og dets beregning f. eks. s. 18).

Til stk. 4.

Som anført i de indledende bemærkninger har man nøje opregnet de betingelser, der skal opfyldes, for at de forskellige former for fritidsundervisning for voksne kan godkendes, og for at tilskud kan ydes. Dette har til gengæld den følge efter forslaget, at fritidsundervisning, der opfylder godkendelsesbetingelserne, har krav på godkendelse, og hvis den til sin tid opfylder tilskudsbetingelserne, også har krav på tilskud. Man henviser i denne forbindelse til § 73, stk. 4, om fritidsnævnets koordinerende virksomhed og til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til stk. 5.

Bestemmelsen træder i stedet for gældende lovs § 14, stk. 2, 2. afsnit, 2. punktum.

Bestemmelsen om, at der er pligt til at modtage elever med hjemsted i andre kommuner, er ny, men er i overensstemmelse med almindelig gældende praksis. Da denne ordning er særdeles rimelig, finder man det naturligt at optage en udtrykkelig bestemmelse herom i loven.

Som modstykke hertil finder man det rimeligt, at skolekommunen kan kræve godtgørelse fra hjemstedskommunerne af de hermed forbundne udgifter. Den hidtil gældende ordning, hvorefter staten i et vist omfang godtgør skolekommunen udgifterne og derefter kan kræve refusion fra den pågældende hjemstedskommune, er ikke hensigtsmæssig og foreslås derfor ophævet. Det samme gælder bestemmelsen om, at eleverne skal give meddelelse til hjemstedskommunen. Man finder det mest rimeligt, om ordningen kommunerne imellem på dette område overlades til aftaler mellem de pågældende kommuner.

Til § 60.

Bestemmelsen træder i stedet for det i gældende lovs § 21 om aftenskolen og de landbrugsfaglige skoler anførte. Der indføres her — i overensstem-